

AGENDA MENSUAL

CONSULTA

SOUND AND ME

Producció sonora i recepció
Fins al 6 de desembre

A cura de David Armengol i Martí Manen

Sound and me dona la paraula a artistes, músics, gestors, tècnics, comissaris, tècnics, productors i d'altres professionals implicats en el camp del so. Una selecció en la qual alguns dels agents sonors fonamentals en la creació contemporània reflexionen en veu alta sobre el fet sonor.

L'exposició es redueix a uns auriculars que permetran a l'oient escoltar-la i visitar-la movent-se lliurement per les sales del CASM. David Armengol (Barcelona) i Martí Manen (Barcelona) són curadors independents.

[PSICO] BÚNKER

(Versió hipertexto chapucero de una obsesión)

Fins al 6 de desembre

A cura de Fernando Castro Flórez. Com a creació híbrida davant breïtallat en alguns artistes contemporanis es pot detectar un procés d'aïllament i burocratització. *[Psico] Bunker* és fruit d'haver detectat aquest procés en artistes contemporanis. I al mateix temps reconstrueix un diari des d'aquest búnker, com una microcomunitat de dements que s'intercanvien dades properes de mentalitats obtuses.

Fernando Castro Flórez (Madrid) és curador independent.

ACTIVITATS

Dijous, 18 de novembre a les 19 h

Presentacions: **Media i art**

Taula rodona amb Pilar Sampietro (directora de *Nautibus a Rio* 4), Jaume Vidal (director de cultura de *El Punt*) i Alina Iralzo (directora de *Metropolis a TVE 2*), sobre el paper dels *media* com a promotors de les arts o com a llocs per a desenvolupar projectes artístics.

Dimecres, 24 de novembre a les 19.00 h

Update

Projecció de vídeos d'artistes del centre de formació artística de Catalunya, seleccionats per les comissions de cultura de l'Escola Massana, la Facultat de Belles Arts de la UB, la Universitat Politècnica de Catalunya i el MECAD/ESDI.

Activitat dins del programa OFF LOOP'04 Festival de videoarte.

CAPITAL DISCUSSIONS ENTORN DE L'ECRITURA DE L'ART

Amb l'objectiu de generar una publicació teicopracada sobre economia de l'art, CAPITAL s'articula com un conjunt de sessions, que engloben el major nombre de punts de vista, i en les quals es pugui discutir sobre les estructures econòmiques de la institució art i les condicions de treball i promoció professional que configuren.

Dirigit per Amanda Cuesta (curadora independent, Barcelona).

Assistència per invitació. Per a més informació: acuesta@eresmas.net

Divendres, 12 de novembre de 18.00 a 20.30 h
Cristal·lització de l'estatus 1.
Emergència: Premis, beques i residències

Divendres, 26 de novembre de 18.00 a 20.30 h
Cristal·lització de l'estatus 2.
Friends: la relació amb la galeria i la integració en un circuit internacional

PROGRAMACIÓ ÀUDIO

Divendres, 19 de novembre a les 20.00 h
Justin Bennet presenta Noise Map
Justin Bennet (Warwickshire, Anglaterra, 1964), membre del grup de *performance* sonora BMB con i del trio d'improvvisació electrònica Grand Mal, presenta el seu llibre *Noise Map* on recull les seves reflexions "sonològiques".

EDUCACIÓ

PEP AGUT

Seminari que tractarà d'analitzar l'exposició *No em diguis el teu nom*, no com una obra acabada i replegada en la seva forma sinó com un projecte obert i a l'espera de transformacions. Un projecte que es mostra en un estat d'interès per tal que pugui posar en joc els interessos de l'autor fent ús dels dispositius relacionats propis de l'espai de l'art i que el configuren com a l'espai públic per excel·lència. Es treballarà de forma molt heterodoxa tot partint de l'anàlisi de dos gravats fets per Thomas Bewick (una il·lustració i una factura) als segles XVIII i XIX, per tal de cercar un debat que pugui resultar de la possible intervenció en la peça exposada.

Dimecres, 17 de novembre a les 16.00 h
Conferència de Pep Agut

HORARIS

De dimarts a dissabte d'11 a 20 h
Diumenges i festius d'11 a 15 h

Dimarts 23, dijous 25 i dimarts 30 de novembre de 16.00 a 18.00 h

Seminari

Convocatòria oberta a tothom amb places reduïdes a 12 alumnes (pagament de 15€)
Reserva de places:
emartinezr@gencat.net

VISITES GUIADES

Per a grups cal concertar visita prèviament.
Contacte: Anna Andreu
Tel. 93 316 27 00-93 316 27 80, extensió 8776

Totes les activitats són gratuïtes

Responsable d'activitats i educació:
Antonio Ortega

EXPOSICIONS

Fins al 6 de desembre

PEP AGUT

No em diguis el teu nom

A cura de David G. Torres

GRAHAM GUSSINI

Telo de fons

A cura de Miguel Von Hafe Pérez

NEDKO SOLAKOV

Rivals

A cura de Ferran Barenbit

BUTLLETÍ NÚM. 7 GRATUIT

NOVEMBRE⁰⁴

ICA

La Rambla, 7 08002 Barcelona
T. 93 316 2810 F. 93 316 2817
info_santamonica.cultura@gencat.net
http://cultura.gencat.net/casm

SOUND AND ME

[PSICO]BÚNKER

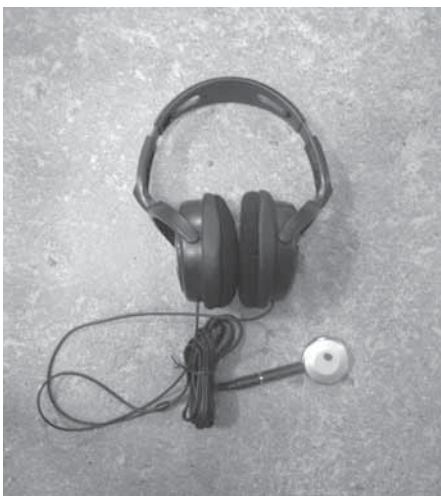
NEDKO SOLAKOV

Sons, veu, sorolls i altres timbres. Algunes notes sobre el fet expositiu a partir de Sound and me.

Sound and me és una exposició feta amb documents sonors, és transportable, es pot emmagatzemar i cap en una butxaca o en un MP3. Aquesta formalització compacta i, alhora, extensa implica un replantejament dels mètodes tradicionals d'exposició. *Bea Espejo* (crítica d'art, Barcelona, 1977) pren com a punt de partida *Sound and me* per reflexionar sobre l'exposició com a lloc de relació: sobre com la institució artística pot fer front a formats que responen a una experiència contemporània fragmentada que, al mateix temps, posa en crisi la mateixa institució.

BEA ESPEJO

PENSAR EL TERRITORI de l'experiència contemporània com un arxipèlag. Com un conjunt, generalment nombros, d'illes agrupades en una superfície més o menys extensa. En un esdevenir sempre mutant, en continu moviment. En transformació constant. I dins d'aquest, veure a cada entitat un món fet de particularitats. Realitats individuals, singulars i concretes, que defineixen maneres de ser diverses. Més independents i extremadament propis, que conviuen en el transcurs d'un temps que fa redefinir, a cada moment, la relació que tenim amb el que ens envolta. Canvis que afecten els marcs de la nostra comprensió del món. Que ens planteja continuament, que vol dir compartir una experiència. Canvis que ens ofereixen, tanmateix, una multiplicació de perspectives des d'on poder mirar. Des d'on poder escoltar-(nos). Possibilitats infinites, com les que defineixen el so, per reconstruir els nostres mecanismes de mediació a fi de crear noves maneres

d'habitar el món. Tot i que la manera que separo trobem, és a partir d'una separació fonamental (la de cadascú en relació amb l'altre, la de cada món particular en relació amb la resta) a partir de la qual, allò que ens separa es converteix en relació.

PENSAR L'EXPOSICIÓ com un enfocament. Des d'un punt de vista òptic, com la recerca d'una definició: cercant la menor distància entre dos punts que un instrument (diguem-hi exposició) és capaç de separar. Replantejant, doncs, les distàncies amb els mètodes tradicionals d'exposició, que immersos al territori on ens movem, participem també de transformacions. El paper del creador, la imatge visual, els models de producció, l'objecte, l'espai, els canals de distribució, la institució, per damunt de tot, la recepció. Circumstàncies que fan que la pràctica del comissariat d'exposicions i que l'exposició en si mateixa, requereixi de conceptes completament nous. De nous condicions i exercicis d'acions comunicatives per fer pensable una transformació en els mitjans d'articulació d'allò comú, d'allò col·lectiu. Fer esdevenir noves formes de comunitat a partir de l'educació. Proposar un procés de socialització.

I crear conjunts de persones o entitats. Cercar models de vida comuns.

PENSAR LES PRÀCTIQUES ARTÍSTIQUES com a dispositius que ens ajuden a reorganitzar, de manera crítica, les condicions amb les quals participem del medi social. De nou, nous particulars, i en principi independents a nosaltres, que ens ajuden a establir relacions amb el que ens envolta. Pràctiques que remetem, cada vegada més, a una transformació de

l'experiència visual, que en la seva concepció d'alto artístic, no solament es troben les pràctiques artístiques que dins de l'experiència visual necessiten un component presencial (sigui museu, galeria, espai urbà, lloc específic, espai alternatiu, espai ciutadà...), sinó aquelles altres que les sorgides dels mitjans i la relació entre la creació i les noves tecnologies, com és el cas de l'art electrònic i els seus medis (com el *computer art*, el *CD-ROM art*, l'*art multimedia*, el *llenguatge digital*, el *pixel art*, el *net art* o el *new-media art*), que plantegen una ampliació. La necessitat d'uns dispositius no condicionats a una presència física o a una obligada presentació espacial. Una experiència del fet visual, doncs, modificada, cada vegada més "economitzada", on sovint no hi ha res a veure, ni res a exposar. I on les pràctiques de creació passen a ser un material artístic tractat, alhora, com a material expositiu: com un mer material de transmissió. Com un conjunt de mecanismes que comuniquen.

En el context d'aquestes pràctiques anomenades per José Luis Brea com (post)artístiques, el territori apareix fet d'imaginariis identificaris. Estructures independents (com illes) que construeixen processos de construcció de subjectivitats. Que en si mateixes es consideren accions comunicatives. En tant que relacionades amb les infinites possibilitats que les noves tecnologies ofereixen i en tant que redefinen l'experiència de la cultura visual, són pràctiques que comporten una distribució social i pública diferent d'alto artístic, fet que condueix a una transformació dels vells dispositius per fer-los aptes a noves

formes d'entendre el fet artístic. I crear amb ells, nous formats expositius. Nous formats (nous canals, nous mecanismes) també, de la crítica d'art.

PENSAR EL SO com a element comunicatiu. En tant que instrument o material, com un conjunt de peces disposades, alhora, per produir sons. Pensar el so i l'exposició com una ressonància: com un so produït per la repercussió d'un altre. Com la divulgació o importància que adquireix un fet.

Pensar, doncs, *Sound and me* com a crítica. Com un projecte que suposa una anàlisi plural de l'element sonor des de diversos contextos, no solament des de les pràctiques artístiques, sinó des de medis tan diversos com els circuits musicals o els mitjans radiofònics. Que es presenta com una recopilació de material sonor, on agents vinculats al so exposen els seus vincles i lectures sobre el fet sonor, juntament amb fragments sonors representatius de les seves produccions. Una proposta curatorial que planteja, sota una aproximació a la distribució d'un imaginari social i a fi d'una apropiació d'aquestes experiències sonores que no passen pel ritual de presentar-se físicament, una estructura de comunicació: un sistema d'elements relacionats, alhora que independents entre ells.

Dins de l'esquema bàsic del fet comunicatiu, trobem emissors, receptors, missatges, medis i canals. Emissors i receptors que redefeixen els papers, que des del fet sonor cal entendre de l'autor (convertit en "operador de signes") i l'espectador (convertit en usuari). Missatges que parteixen de formu-

lacions semblants i idèntiques i que es diversifiquen mostrant les diferents perspectives que té l'òid per a cadascú. Conjunt, doncs, de narracions que ens parlen, de manera directa i interpellativa, de relacions personals. D'aproximacions diverses a la realitat. Canal que es converteix en format de l'exposició, sota el medi de l'entrevista com a format de relació.

Partint d'aquest sistema de diàleg, participar de l'exposició suposa habitar l'espai del CASM a partir d'una experiència ubíqua, asincrònica (d'acord amb l'elecció personal) i privada. A relacionar-nos amb el so de manera independent i personal, tot i la relació amb la resta d'espais del Centre. Si el fet que comporta escoltar el so ja ens du sovint a l'esfera més personal de cadascú, la proposta expositiva presentada per les audiolgues del Centre, ens reforça certa sensació d'intimitat.

Escoltar les entrevistes que conformen la proposta, sota una construcció temporal totalment lliure per cada usuari, suposa veure un conjunt de visions independents a l'entorn del so. De nou, nous particulars i propis que participen d'un llenguatge comú. Tanmateix com un arxipèlag. Formes sonores que, des d'una visió concreta, ens remetent a relacions estructurals d'una forma de donar-se al·lo comunicatori o al·lo individual en relació amb aquest. Que cerquen assenyalar des de la distància i la diferència entre les unes i les altres, la unió que s'estableix.

I crear, més enllà d'una exposició de sons, un so que sigui manifestació:

timbres, tons i veus individuals que parlin de la qualitat del que és comú arrel d'una experiència individual.

PENSAR LA INSTITUCIÓ com a contrapunt. Com l'experiència, també sonora, feta per la concordança harmònica de veus contraposades. Com un espai de contrast entre diverses coses simultànies. Veure, doncs, les exposicions de Pep Agut, Graham Gussin, Nedko Solakov o la proposta (Psico)Bunker, de Fernando Castro Flórez que presenta actualment el CASM, mentre un és participi de les concepcions sonores d'artistes, membres de discogràfiques, curadors, crítics musicals o grups de música, és ben bé això. Una invitació per partida doble (pels qui emeten la proposta curatorial i pels qui l'acullen) per redefinir l'espai de l'experiència que veiem i la que escoltem, com formes autònomes però, alhora, complementàries i plantejar, així, possibles relacions comunes i distants entre cultura visual i producció sonora. Com a lloc de presentació de les manifestacions sonores, la Institució encara assaja aproximacions, tempteigs. Possibilitats d'intercomunicació. Institució que, sota una idea de museu també com a arxipèlag, mira de gestionar diverses "formes temporals", una idea de temps no lineal que implica la coexistència de diverses "zones de contacte". De fer ús de la distància que manté amb els llocs habituals de recepció sonora (com ara són, per exemple, el disc, el concert o la instal·lació sonora), per acostar-s'hi, precisament sota l'exercici crític de

l'exposició, és a dir, des de la seva distància evident, a una audició possible més. A fer pensables maneres d'apropiació col·lectiva de pràctiques d'experiència que tinguin una funció pública: la de reclamar la dinàmica dels processos de recepció, tot i que propostes com aquesta demanen un públic predisposat a l'esforç de la participació. Una distància que de vegades marca també el punt on ens trobem en relació amb els processos de construcció de sentit que es multipliquen al nostre voltant. I ens donen compte del lliure que som, moltes vegades, del més proper.

Per si mateix, **PENSAR EL TERRITORI, L'EXPOSICIÓ, LES PRÀCTIQUES ARTÍSTIQUES, EL SO I LA INSTITUCIÓ** com una orquestra assonant feta de veus, sorolls, tons i timbres diversos. Com processos formatius i comunicatius que gestionen formes d'individualització i socialització. Com narracions, relats i llenguatges. Com processos de construcció d'identitats que evoken comunitats experimentals de comunicació. Com un diari de ruta o un collage. Com un encontre amb entitats. I cercar, a partir de la distància entre el territori, l'exposició, les pràctiques artístiques, el so i la institució, com si de la imatge d'un arxipèlag es tractés, el canal existent entre uns i altres com a llocs.

I aïllà, pensar-hi. O pensar-s'hi.

My definition of sound, god I don't know. Dictionary. Definition, you know, I don't know. Sound, I don't know what to say about that, I don't know what to say about that. Mike Kelley

Sound is the stamping of the ear. Félix Kubin

Sound for me is mostly... sound is color, sound is layers of colors together, sound is making a picture for me, sound is listening, sound is more than composing, sound is all over, and sound is something I can't live without. Christina Kubisch

Sound is just a vibration you try to respond to, but I think the source of that vibration is, when it comes to music, is the soul, and that's the kind of sound I'm looking for. David Pajo (Papa M)

Puedo preguntar a la gente que nos está escuchando que significa el sonido de una puerta que se está cerrando. Roland Groenenboom

We use noise as sound; we use the natural noise of our environment and man-made noise. So when we work with sound we started working with the computers and working with white noise. So for us, the source of all sounds

There's a definition of sound occupying a hard core of page of this enormous dictionary: A Periodic disturbance in the pressure or density of a fluid. That's quite a nice thing, a periodic disturbance, because it's the first definition here, the first part of the first definition so I will go long with that because Resonance Fm is a periodic disturbance. Ed Baxter (Resonance FM)

El so en realitat és una de les coses, és un dels senyals, és un dels elements que ens possibilita l'existència, vull dir que és alguna cosa que ens fa viure en el sentit més bàsic i biològic de la paraula. Josep Manuel Berenguer

